48

Мара. Незнамъ. Но знамъ едно: че признателното отечество никога небива да позори най добритѣ си синове.

Ш. Това което извършихъ, не е само мое дѣло.

Мара. Толкозъ по злѣ, че отговорностьта пада само на тебѣ.

Ш. Нека бжде тъй - азъ приемамъ тая отговорность.

Мара. Тогазъ азъ нѣмамъ братъ.

Ш. Мила сестро!

Мара. Слѣдъ като виждамъ станалото- немога друго да кажа...азъ изгубихъ вѣра въ тебѣ, въ родината си, въ всичко!

Ш. Азъ мисля, че вѣрата може да бжде възвърната, ако помислимъ по спокойно. Азъ намѣрвамъ, че грѣшката може да бжде поправена.

Мара. Какъ ?

Ш. Ако ~~[illegible]~~ се постигне миръ ~~[illegible]~~.

Мара. Искашъ да кажешъ: ако азъ се съгласяǃ

Ш. Само тъй сестро!

Мара / Дошла ѝ нова мисъль, става/ Добрѣ. може би азъ ще приема най сетнѣ, когато...но прѣди това азъ искамъ да говоря съ Драгомира.

Ш. Добрѣ.

Мара. Само че той трѣбва да бжде свободенъ. Нека дойде тукъ, тъй както е влизалъ като свободенъ полководецъ съ слава, съ честь...

Ш. / Смутенъ/ Добрѣ / Дрънва звънчето/.

/ Влиза Тихомиръ/

Ш. Да бжде освободенъ Драгомиръ и да дойде тукъ, кажи му, че го вика княгиня Мара.

/ Тихомиръ Излиза/.

Ш. Доволна ли си сега?

Мара. ~~Ще ти кажа по-сетнѣ~~... Не знамъ, какво да кажа.

Ш. Бжди само въздържана. Бихъ желалъ да се издигнешъ надъ онова, което говори сърдцето. Защото днесъ не е врѣме за ~~[illegible]~~!

Мара. Какво ще правя азъ знамъ. Това ми е нуждно за да възстановя честьта на онеправдания. То ми е нуждно и за това, защото въ постжпката, която ми се налага трѣбва да чуя и него; Трѣбва да взема неговото съгласие. Между насъ има дадена дума. и до като не чуя и него; до като неполуча и неговото съгласие.

Ш. / Сѫпнатъ / ами ако той не се съгласи?

Мара. ~~[illegible]~~ Тогава ......

/ Дълго мълчание/